

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobkyně: M. V. , nar. X, bytem X, zast. Mgr. Petrem Sikorou, advokátem se sídlem Praha 2, Fügnerovo nám. 1808/3, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 285, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.10.2013 č.j. X,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále ČSSZ) ze dne 21.10.2013 č.j. X, kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.7.2013, kterým byl žalobkyni odňat od 10.8.2013 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 13.6.2013 nebyla nadále uznána invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že nesouhlasí s tímto rozhodnutím, neboť nebyly naplněny zákonné podmínky. Její zdravotní stav nevykazuje oproti minulému období žádné zlepšení, je dlouhodobě nepříznivý, když se na jejím zdravotním stavu projevuje vícero postižení. Žalobkyně uvedla, že prodělala infarkt, v jehož důsledku trpí vysokým krevním tlakem a závratěmi. Rovněž má velké problémy s bederní páteří, trpí bolestmi, brněním levé dolní končetiny, bolestmi levého kyčelního kloubu a bolestmi podbřišku. S ohledem na tyto

zdravotní problémy není schopna dlouho stát ani sedět a její denní režim je značně omezen. Bez použití tišících léků není schopna řádně fungovat. Její zdravotní stav byl správním orgánem nesprávně posouzen. Žalobkyně uvedla, že na svých námitkách trvá, neboť její zdravotní stav nevykazuje žádné zlepšení oproti době, kdy bylo rozhodováno o poskytnutí invalidního důchodu. Žalobkyně uvedla, že nebyly uvedeny konkrétní důvody, proč došlo k odejmutí invalidního důchodu. Považuje tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nepřezkoumatelné. Teprve orgán, který rozhodoval o námitkách, doplnil svá zjištění revizním lékařským posudkem. Žalobkyně z tohoto postupu dovozuje, že pro odejmutí invalidního důchodu dne 2.7.2013 nebyly dány důvody. Z těchto důvodů žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Zároveň žádala náhradu nákladů tohoto soudního řízení.

K žalobě se vyjádřila žalovaná ČSSZ a uvedla, že považuje posudkové řízení za zcela objektivní. Žalobkyně nebyla uznána podkladovým posudkem OSSZ a ani dalším posudkem ČSSZ vyhotoveným k uplatněným námitkám invalidní a bylo tak zcela oprávněně rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu. Žalovaná odkázala na odůvodnění rozhodnutí o námitkách, kde se vypořádala s uplatněnými námitkami. ČSSZ navrhla, aby soud v řízení o přezkoumání tohoto rozhodnutí provedl důkaz ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyžádáním nového posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která dostatečně objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně. Rozhodnutí soudu pak ponechala na závěru posudku a úvaze soudu.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.), napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu .

Soud v této věci provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (MPSV) v Praze ze dne 10.2.2014 č.j. 2014/18-PH ve smyslu § 77 s.ř.s.

Z tohoto posudku pak zjistil, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., zákon o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

Z obsahu podaného posudku pak soud zjistil, že byl posudek vypracován na základě spisové dokumentace PSSZ Praha 9 s lékařským nálezem praktického lékaře MUDr. P., kompletní spisové dokumentace Městského soudu v Praze, námitkového řízení ČSSZ a vyžádané kompletní zdravotní dokumentace. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a bylo provedeno objektivní neurologické vyšetření při jednání komise dne 10.2.2014.

Posudková komise žalobkyni posuzovala k jí dříve vykonávaným profesím. Žalobkyně je vyučena obuvnicí, pracovala jako dělnice, v letech 1993 – 2006 pracovala jako OSVČ v oboru prodavačka a od ledna 2007 dosud je v evidenci Úřadu práce Praha 9 jako uchazečka o zaměstnání.

Bylo vycházeno ze zjištěné diagnózy: vertebrogenní algický syndrom, ischemická srdeční choroba oběhově kompenzovaná, stav po infarktu spodní stěny (2008) s dPTCA se stentáží ACD, hypertenze, stav po intersticiálním eosinofilní bronchopneumonii (1978)

s následným intersticiálním plicním procesem, osteoporóza v.s. po kortikoterapii v kombinaci s klimakteriem.

V posudku bylo citováno z lékařských zpráv ortopedie, plicního oddělení, kardiologie, endokrinologie a z lékařské dokumentace vedené u praktické lékařky MUDr. P..

ze spisu vedeného u PSSZ Praha 9 pak bylo zjištěno, že žalobkyně byla v roce 1992 posouzena jako invalidní pro invalidizující onemocnění intersticiální plicní proces v.s. sarkoid. povahy, neboť od roku 1987 byla sledována na plicním odd. pro suspektní intersticiální plicní fibrózu. Při kontrole 1995 byla posouzena jako plně invalidní, byl však přiznán pracovní rehabilitační pokus. V roce 1996 byla posouzena jako částečně invalidní při invalidizujícím onemocnění plicním. Jako rozhodující zdravotní postižení byla hodnocena Carringtonova choroba. V roce 2009 byla žalobkyně nadále posouzena jako částečně invalidní s tím, že invalidizujícím onemocněním byla uznána ischemická srdeční choroba se stavem po infarktu myokardu s d-implantací intrakoronárního stentu do ACD. Při kontrole v roce 2012 byla invalidita posouzena tak, že se jedná o invaliditu I. stupně a invalidizujícím onemocněním byla opět uznána ischemická srdeční choroba. V době rozhodné pro posouzení byla žalobkyně posouzena s dominujícími obtížemi vertebrogenními, které však byly bez motorického deficitu a bez paréz, bez poruch sfinkterových, byla kardiopulmonálně kompenzována s prakticky normálními funkcemi plicními i kardiálními a posouzení odpovídající invaliditě I. stupně z května 2012 se jeví jako posudkově nadhodnocené.

Posudková komise uvedla, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ kardiopulmonálně kompenzovaná s normálními funkcemi srdečními i s normálními funkcemi plicními. EF LK byla 65 %, spirometrické vyšetření bylo s dobrými ventilačními funkcemi s lehkou redukcí v periférii, saturace O₂ byla 97 %. Byla bez motorického deficitu a bez paréz, bez poruch sfinkterů. Byla bez postižení smyslového, bez projevů onemocnění psychického, které by mělo vliv na celkový zdravotní stav. Byla orientovaná, přiměřeného chování i komunikace. Syndrom karpálního tunelu operačně řešený v roce 2008 byl s dobrým efektem.

Posudková komise MPSV proto hodnotila funkční postižení podle kapitoly XIII. oddíl E položky 1 písm. b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 20 % při procentuálním rozmezí 10 – 20 %.

Pokud by posudková komise hodnotila jako rozhodující postižení onemocnění srdeční, hodnotila by podle kapitoly IX. oddílu A položka 1 písm. a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 10 %.

Pokud by posudková komise hodnotila podle onemocnění plicního, hodnotila by dle kapitoly X. oddíl B položka 1 písm. a) uvedené přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 10 %.

V obou případech by při využití § 3 a § 4 citované vyhlášky navýšily procentní stupeň o 10 % pro ostatní onemocnění, dle odborných nálezů však pro toto není medicínské zdůvodnění a nedostalo by se do hranice možností přiznání stupně invalidity. Posudková komise proto konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí funkční zdravotní postižení žalobkyně neodpovídalo žádnému stupni invalidity.

Při ústním jednání právní zástupce žalobkyně namítal, že v posudku nebyl přesně citován lékařský nálezn ze dne 15.1.2014 MUDr. V. K., ortopeda.

Městský soud v Praze věc posoudil na základě provedených důkazů a vyšel přitom z posudku podaného Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze, která je povolána k tomu, aby v soudním řízení podávala posudky všude tam, kde předmětem přezkumu je dávka důchodového pojištění podmíněná nepříznivým zdravotním stavem.

Soud vyšel z tohoto posudku, neboť posudek hodnotil zdravotní stav žalobkyně k datu vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 21.10.2013. K tomuto datu byl dokládán zdravotní stav žalobkyně a k tomuto datu byla tedy posouzena otázka, zda žalobkyně splňovala podmínku uznání invalidity podle zákona o důchodovém pojištění.

Žalobkyně v průběhu řízení u soudu namítala nesprávné citování lékařské zprávy MUDr. K. z ortopedie z 15.1.2014 v posudku PK MPSV. Soud poukazuje na to, že tato lékařská zpráva byla podána po době rozhodné pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně, který byl posuzován k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí. Nová lékařská zpráva vypovídá o zdravotním stavu žalobkyně k pozdějšímu datu. Pokud nebyla zpráva v posudku citována celá, nepovažuje to soud proto za nedostatek, k němuž by měl přihlídnout. Soud za této situace dospěl k závěru, že není třeba provádět další dokazování k posouzení zdravotního stavu žalobkyně v tomto řízení. Vyšel ze závěru tohoto posudku, v němž posudková komise podrobně hodnotila všechny zdravotní problémy, které byly v průběhu života žalobkyně hodnoceny jako invalidizující nebo mohly jako invalidizující hodnoceny být. Posudková komise v rámci tohoto posouzení vycházela ze zdravotní dokumentace žalobkyně a z lékařských zpráv, které byly vydány jejími ošetřujícími lékaři před datem rozhodnutí v této věci. Soud považuje podaný posudek za dostatečně přesvědčivý a nemá pochybnosti o správnosti jeho závěrů.

Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, neboť bylo prokázáno, že žalobkyně trpí dlouhodobě zdravotními problémy, jedná se jednak o vertebrogenní algický syndrom, ischemickou srdeční chorobu spojenou s hypertenzí a stav po intersticiální eosinofilní bronchopneumonii. Uvedené zdravotní problémy však nedosahují takového rozsahu, aby při hodnocení podle přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. bylo možno hodnotit pracovní pokles žalobkyně vyšší mírou poklesu, než je 20 %.

V tomto případě soud dospěl k závěru, že bylo ČSSZ správně vycházeno z toho, že žalobkyně nesplňuje podmínku uznání invalidity ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Podle ust. § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Poklesla-li jeho pracovní schopnost nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, poklesla-li nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně, a pokud pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. V případě žalobkyně nedošlo k poklesu její pracovní schopnosti ani nejméně o 35 %. Nejedná se proto v jejím případě o uznání invalidity a splnění podmínky pro nárok na invalidní důchod.

ČSSZ postupovala v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění když na základě tohoto zjištění rozhodla o odnětí invalidního důchodu žalobkyni.

Soud za tohoto stavu proto nemohl rozhodnout jinak, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží ze zákona.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

V Praze dne 11. března 2014

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně